

негли въ бѣдность по благополученъ; darauf kam er zu mir; тогава доде онъ при мене; и проч.

Забѣлежка 6) Кога се отсичя съюзъ *wenn*, то се стави подлежаще—то *подирь* глаголѣ—тѣ. Н. п. *Hätten Sie mir geglaubt, so würden Sie anders gehandelt; ако бѣхте ми повѣрвали, то бѣхте другоаче сторили; (вмѣсто: wenn Sie mir geglaubt hätten.)*

Забѣлежка 7) Кога се отсичя впрочемъ съюзъ *daß*, то подлежаще—то се стави *преди* глаголѣ—тѣ. Н. п. *Ich wollte, Sie gingen; (вмѣсто, ich wollte, daß Sie gingen) азъ ищяхъ да си отидяхте.*

Забѣлежка 8) Въ израженія—та, дѣто има едно възклицаніе, подлежаще—то се стави *подирь* глаголѣ—тѣ. Н. п.: *Wie mächtig ist Gott! колко е силенъ Богъ!*

Забѣлежка 9) Кога едно прилагателно, съ негово—то допълненіе, забира едно израженіе, то подлежаще—то се стави *подирь* глаголѣ—тѣ. Н. п.: *Drei seinem Versprechen, heirathete er Ihre Schwester; вѣренъ на обѣщаніе—то си, ужени се онъ за сестрѣ ви.*

Забѣлежка 10) Подлежаще—то се стави также *подирь* глаголѣ—тѣ, когато се въвожда едно израженіе, кое—то служи за по ясно разбираше